

# V erbu vřeteno a tkalcovský člunek



Cílem naší druhé cestovatelské výpravy byly dvě nezvykle znějící indicie: **Pevnost, ve které se nikdy nebojovalo a Rytířský erb s vřetenem a tkalcovským člunkem.** Že se vám to zdá jako hodně neurčité sdělení? Vám možná ano, ne však nám, žákům třídy cestovního ruchu z 8. C.

A kam jsme vlastně vyrazili? Přece do pevnosti Josefov, postavené císařem Josefem II. v letech 1780 až 1787. Jenomže než byla dostavěná, strategické poměry v Evropě se změnily a Josefov marně čekal na nepřítele. Středem bojů se nestal ani ve válce rakousko – pruské, a tak roku 1888 status pevnosti ztratil. Radost z průzkumu podzemních kasemat nám toto zjištění ale nezkazilo. Užívali jsme si labyrint chodeb a chodbiček osvětlený jen kolísajícím plaménkem svíčky v lucerničce, kterou jsme všichni před cestou vyfasovali.



Naštěstí jsme nezabloudili, a tak jsme mohli pokračovat dále do Nového Města nad Metují na zámek.

Zde jsme přišli na kloub druhé záhadě. Pradědeček dnešního hradního pána, pan Josef Bartoň, začínal jako tkadlec v chalupě a vypracoval se až na majitele textilní továrny v Náchodě, starostu města Náchod a zastával i další významné funkce. Oceněním jeho celoživotní práce bylo v roce 1912 povýšení do šlechtického stavu. Císař František Josef I. mu

udělil dědičný šlechtický titul „rytíř“ s predikátem „z Dobenína“ a dědičným erbem. A právě v jeho erbu jsou umístěny symboly textilní výroby – vřeteno a tkalcovské člunky.

Hypotézy jsou ověřeny, indicie rozluštny a my se na závěr kocháme pohledem z věže Máselnice na skvostnou zámeckou zahradu, dílo Dušana Jurkoviče, bohužel v tuto roční dobu už uzavřenou. Alespoň máme důvod se sem ještě někdy vrátit...

21.10.2011

Cestovatelé z 8. C